

Tanečnice

Robert Křesťan

- D A G**
1. Převrhla židle jako symbol času
D G D
v nočním baru a pak holé nic
D A G
jen v rohu si flitry vyčesává z vlasů
D G D
poslední z tanečnic
2. Jsem poslední host s poslední sklenkou v dlani
i ten klobouk mám dnes naposled
dám si ho do týla a koukám na ni
jak šminkou obelhává svět
D A G D G D G D A
R: Josefíno zatanči mi na rozloučenou
D A G D G D A G D
za tuhle noc nedopitou a nedokončenou
Hmi A G D G A Hmi A G D G A
Á-á-áá-á-áá ...
3. Bere si tašku moje balerína
v ní jen klíč a láhev od piva
porovná židle a pak pozhasíná
a potichu se usmívá
4. Otvírám dveře - brzkým rozedněním
se pak rozmařile nechám vést
toho kdo zvítězí nad pokušením
čeká nebe plné jitřních hvězd
R:
5. Severní vítr metá svoje kouzla
na mém vlnolamu v Tortuze
a do mého nitra prává tiše vklouzla
jedna polonahá iluze
6. Kdesi v mé duši tančí tanečnice
možná odvážněji než bych chtěl
odráží od břehů má plachetnice
a říkejte mi Izmael
R: